

‘Ως ἐλέχθη καὶ ἔξ ἀφορμῆς τοῦ προγενεστέρου ἐγγράφου 24 δὲν εἶναι δυνατόν, ἐφ’ ὅσον δὲν κατέχομεν τὸ πλῆρες γενεαλογικὸν δένδρον τῆς οἰκογενείας Μπάου, νὰ γνωρίζωμεν ποία ἡ σχέσις μεταξὺ Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντάκη Μπάου καὶ ἂν ὁ δεύτερος εἶναι ἐπὶ θυγατρὶ ἢ ἐπ’ ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ πρώτου. Ἀπεφάνθην ὑπὲρ τῆς δευτέρας ἐκδοχῆς, καίτοι τὸ συμπέρασμα εἶναι μᾶλλον αὐθαιρετον. Διότι δὲν ἀποκλείεται ἡ πρώτη νὰ εἶναι ἡ ὁρμοτέρα. Όπότε πρέπει νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸν Κωνσταντίνον Γρυπάρην ἐκληρονόμησεν ἡ σύζυγος τοῦ Κωνσταντάκη Ιωάννου Γρυπάρη, τοῦ δανειστοῦ, καὶ ἡ Μαρούσα σύζυγος Ι. Πιτάρη· ὅτι κατὰ τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των, ἡ Μαρούσα, πρὸς ίσοφαρισμὸν τοῦ μέρους τῶν ἀκινήτων, ἢ τῶν ἀκινήτων αἵτινα ἔλαχον εἰς αὐτήν, ἀνέλαβε νὰ καταβάλῃ τὸ πρὸς τὸν σύζυγον τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς της Κωνσταντάκην Ιωάννου Μπάου χρέος, ὅπερ ὅντως συνέβη διὰ τῶν ἐν σελίδι 2 καὶ 3 καταβολῶν ἐκ μέρους αὐτῆς τε καὶ τοῦ συζύγου της Ι. Πιτάρη.

Ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν σελίδων 2 καὶ 3 προκύπτει, ὅτι ἡ κληρονόμος τοῦ Κωνσταντίνου Μπάου, θυγάτηρ αὐτοῦ Μαρούσα καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ι. Πιτάρης, ἐνεργοῦσι τὰς ἔναντι τοῦ χρέους τοῦ πατρός των καταβολὰς πρὸς τὸν Α. Γρυπάρην. Ἀρα οὗτος εἶναι ἐκδοχεὺς τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς τοῦ Κωνσταντάκη Ιωάννου Μπάου. Ἡ εἰς αὐτὸν δὲ ἐκχώρησις δυνατὸν νὰ ἐγένετο εἴτε τίτλῳ πωλήσεως, εἴτε τίτλῳ προικός. Τὸ δεύτερον εἶναι λίαν πιθανόν, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου ἐν ἔτει 1822 μέχρι τῆς πρώτης ὑπὸ τοῦ Ι. Πιτάρη γενομένης ἔναντι τῆς ὀφειλῆς καταβολῆς ἐν ἔτει 1838 (στίχ. 4 σελίδος 2) μεσολαβοῦν 18 ἔτη, καθ’ ἄ ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα ἥδη ἐν ζωῇ ἐν ἔτει 1822 θυγάτηρ τοῦ Κωνσταντάκη Ιωάννου Μπάου εἶχεν ἔλθει εἰς ὧδιμον ἥλικιαν καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπανδρεύθη καὶ δὴ τὸν Α. Γρυπάρην.

Πάντως μέχρι τῆς 3 Απριλίου 1850 ὁ Ι. Πιτάρης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Μαρούσα, ἐνήργησαν πέντε καταβολὰς πρὸς τὸν Α. Γρυπάρην ἔναντι τοῦ χρέους (σελ. 2 καὶ 3). Συμφώνως πρὸς συνήθειαν κρατήσασαν δι’ ὅλης τῆς ίστορίας τοῦ ἔλληνικοῦ δικαίου, ἡ ἐκάστοτε πληρωμὴ ἐσημειώθη ἐπ’ αὐτοῦ τούτου τοῦ χρεωστικοῦ ἐγγράφου. Βλέπε 16, 20. Ἐπίσης Μ. Α. ΚΑΛΙΝΔΕΡΗ, Τὰ λυτὰ ἐγγραφα τῆς δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης, 1676-1808, Θεσσαλονίκη 1951, σελ. 8, στίχ. 25-28: Ἐδόθησαν καὶ τὰ χίλια γρό[σια].... καὶ τὸ ὅσον ἔκαμε δεδουλευμ[έρον] αὐτῶν διάφορον καὶ ἐπεράσθησαν ὅπισθεν τῆς ὀμολογίας της..., καθὼς καὶ Σ. ΣΚΟΠΕΤΕΑ, ἔνθ’ ἀνωτ. XLVI, τοῦ ἔτους 1782-1785, στίχ. 21-26, ἐν οἷς ἀναγράφεται ἡ γενομένη καταβολὴ τῆς ὀφειλῆς. Τὴν σημείωσιν δὲ περὶ τῆς καταβολῆς ἐγραψε τὴν μὲν πρώτην φορὰν ὁ Ι. Πιτάρης (σελ. 2^α στίχ. 1-5), πάσας δὲ τὰς ὑπολοίπους ὁ Α. Γρυπάρης.

1 διὰ τῆς παρούσης μονού μονολογίας καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως φανερώντων καὶ
διμολογῶν ὅτι ἔλαβον παρὰ

- 2 τοῦ ἄρχοντος γαμβροῦ μου κωνσταντάκη Ἰωάννου μπάου δάνεια γρόσια τὸν
ἀριθμὸν

3 χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑπτακόσια δέκα ἐπτὰ ἥτοι χιλιάδες: 3717: σιγοῦρα τῆς γῆς
μὲ διά-

4 φορον δέκα εἰς τὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον, ὑποσχόμενος μὲ ὅλα μου τὰ καλὰ ἕως

5 τὴν τελείαν αὐτῶν πληρωμὴν κεφαλαίου καὶ δεδουλευμένου διαφόρου αὐτῶν
καὶ εἰς

6 τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν δέδωκα τὴν παροῦσάν μου εἰς χεῖρας τῆς εὐγενείας του

7 Κωνσταντίνος μπάος ἔλαβα καὶ ὑπόσχομαι. σίφνος 1822: Ἰανουαρίου: 2

εἰς τὴν 2αν σελίδα :

© 2019 KET

- 3^η Χ. 1   τῇ 3. ἀπριλίου 1850
2   "Ελαβον ἀπὸ τὴν Κ. Μαροῦσαν I. Πιτάρη δίστηλα πεντήκοντα
3   ἀριθ. 50. φέροντα δραχμὰς τριακοσίας πέντε. ἀριθ. 305 εἰς λογα-
4   ριασμὸν τοῦ χρέους της. A. Γουπάος

Verso

- 1^η X. 1 σίφνος: Ἱανοναρίου: 2:
2 τοῦ κωσταντάκη ἀποστο-
3 λακη: 3717